

ROZGŁOSIĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (5), się (3).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz głosić).

fut 3 sg rozgłosi się (2). ◇ praet 3 sg f rozgłosiła się (1). n rozgłosiło się (3). ◇ [1 pl m pers -(s)my się rozgłosili.] ◇ plusq 3 sg f była się rozgłosiła (1). ◇ imp 3 sg niech się rozgłosi (1).

Sł stp brak, Cn s.v. rozgłasza się co, Linde brak.

1. *Stać się powszechnie wiadomym; percrebrescere Vulg, Cn; divulgari Vulg; emanare a. exire in vulgus, effluere Cn (8):* Gdy się już tedy rozgłosiło Krolewskie rozkazanie/ [...] wiele pięknych pańien [!] przywodziło do miastá Sułán *Leop Esth 2/8; Y hnet zá kilká dni/ thák się oná miłość [trzymana w tajemnicy] rozgłosi/ iż nie będzie mógł ani on ani oná/ ftąpić/ [...] áby tyliacă ludzi oczy tego nie podłtrzegály. GórnDworz Dd4, Dd4v.*

rozgłosić się od kogo (1): ono się też zabicie Epipcyaná/ od łamychże bráciey iego [*Mojżesza*]/ Żydow niewdzięcznych/ rozgłosiło. *SkarŻyw 479.*

rozgłosić się gdzie (4): A tho niech się rozgłosi po wślytkim państwie powiatow twoich/ [...] áby wślytkie żony/ [...] wyrządzáły cześć małżonkom swoim [*tj. słuchały ich*]. *Leop Esth 1/20, 2.Par 26/8;* ták iż się wyługi y droga śmierć v Bogá onych męczeńnikow po wżytkey Hifzpaniey rozgłosiłá. *SkarŻyw 542, 341; [BusLic 13v].*

Szereg: »rozślawić a rozgłosić się« (1): Y dawáli Ammonitowie dáry Ozyałowi: y rozślawiło á rozgłosiło się imię iego [*divulgatum est nomen eius*]/ áż do gránic Egipskich/ prze zwycięstwá iego/ częste á gęste. *Leop 2.Par 26/8.*

2. [*Stać się sławnym, rozślawić się [czym]:* Ten też wiedząc o mnie, że w gospodzie stanął, przyszedł sam z niemałą ludzi i z swoją gwardią do gospody (co też nam nie pomogło potem, bośmy się tą ceremonią rozgłosili, zaczęli nas bandyci rozbili [...]) i wziął mię z sobą na pałac. *RadzPodróż 232.*]

Synonimy: 1. rozciec się, rozejć się, rozlać się, roznieść się, rozsiać się, rozślawić się, rozślynąć się, rozszerzyć się.

Formacje współrdzenne cf GŁOSIĆ SIĘ.